

[Christmas Møller.]

Forsvarsminister kan have Anfægtelser paa dette Omraade. Men saa hedder det videre i Hr. Hauchs Tale:

„Under Hensyn hertil har mit Parti ikke ment det rigtigt at sende Finansloven tilbage til Folketinget med disse Bevillinger indsat paa ny og derved aabne Mulighed for vanskelige Forhandlinger med det andet høje Ting, men vi har samtidig i Betænkningen givet Udtryk for, at det er vor bestemte Opfattelse, at dersom Forsvarsordningen af 1922 endnu bestaar til næste Aar, maa der ske Ændringer paa Militærbudgetterne ved Indførelse af Nybevillinger, ikke mindst for saa vidt angaar Flaaden, saa vi i det hele taget maa sikre os, at Forsvarsordningen af 1922 bliver gennemført paa en Maade, som kan siges at være forsvarlig.“

Det har det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i Dag understreget kraftigere, tror jeg man kan have Lov til at sige, end det nogen Sinde er blevet. Enhver kan jo saa, naar han ser paa et Statsregnskab med 12 Mill. Kr. Overskud og ser paa dette Standpunkt, som er Venstres, og saa tænker tilbage paa vort Krav i 1929, have Lov til at skønne over, hvem der havde Ret. Vi vil, saaledes som vi har givet Udtryk for det nu gennem adskillige Aar, ikke være med til en saadan Politik; vi vil sætte al vor Kraft ind paa at imødegaa den, og vi haaber at faa større Følge i den kommende Tid.

Det Overskud, der kan budgetteres, er altsaa i Virkeligheden ikke saa stort, som den højtærede Finansminister har angivet. Endvidere er Forholdet jo det, at i det Øjeblik mørke Anelser slaar til angaaende den Arbejdsløshed, der vil komme, vil man møde Krav om offentlige Arbejders Iværksættelse i ikke ringe Udstrækning. Derfor tror vi for vort Vedkommende, det er overmaade forstandigt ikke paa nogen Maade at lade sig lokke af de 25 Mill. Kr., men tværtimod fortsat vise en sparsommelig Politik.

Med Hensyn til Enkeltheder, som Finansministeren omtalte, kan vi kun udtale vor Tilfredshed med, at man nu for Statsbanernes Vedkommende synes at være kommet til en ædrueligere Opstilling, end vi har haft den i mangfoldige Aar, og vi kunde tænke os, det vilde være rimeligt, om man paa samme Maade, som man for Tiden gør det for Privatbanerne, undersøgte Spørgsmaalet om Rentabilitet for Statsbanernes enkelte Linier.

I mange af de Betragtninger, den højtærede Finansminister gjorde gældende om de Millionbeløb, som maatte anvendes til Vejanlæg, og navnlig af Hensyn til dem, der ikke kører i Automobil, er vi enige med den højtærede Minister.

Jeg skal i øvrigt kun gøre tre yderligere Bemærkninger til Finansministeren. Vi tror, det vil være naturligt, om Finansudvalget og Finansministeriet underkastede § 26 en nøjere Undersøgelse, saa man virkelig gjorde det klart for Rigsdagens Medlemmer og Offentligheden, at man, i det Øjeblik man ikke ønsker Statsgælden forøget, maa have et betydeligt Overskud paa Driftsregnskabet til Imødegaelse af Udgifterne paa § 26.

Med Hensyn til de Bemærkninger, Finansministeren gjorde om Nationalbanken, er vi af den Overbevisning, at Finansministeren ikke har Ret, naar han retter Bebrejdelser mod Nationalbanken for, at den ikke har købt Obligationer. Vi har jo oven i Købet en Statsbank, der, om jeg saa maa sige, er til det samme.

Om „Vinmonopolet“ og i det hele taget de Betragtninger, Finansministeren fremsatte om Vinhandelen, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Jeg tror, den højtærede Finansminister havde noget af en daarlig Samvittighed over den Lov, han gennemførte den 22. Marts i Aar om Ændring af Restaurationsskatten, læggende denne Skats Beløb over paa de enkelte Varer, og at Finansministerens daarlige Samvittighed over, at han paa den Maade har bragt mange flere erhvervsdrivende ind under Kontrol og Indseende, har bevirket, at han maatte rette Angreb mod Vinhandlerne. Den højtærede Finansminister sagde, at disse havde et meget stærkt Monopol. Jeg tror ikke, den højtærede Minister har Ret heri. Vi ved jo alle, at der indenfor det moderne Erhvervsliv er Organisationer og Foreninger, som med Loven om illoyal Konkurrence i Haand kan søge Beskyttelse til Overholdelse af Priser paa Varer, som udbydes i original Emballage eller med et bestemt Mærke, og at dette skulde være urimeligt, tror jeg ikke, der er noget om, og naar man i Kontrollforeningen for Vinhandlerne beskæftiger sig med dette, forekommer det mig ikke, man derved gaar udenfor, hvad et frit Næringsliv kan tillade. Og for alle andre Varer indenfor den paa-gældende Branche er Markedet jo frit, og der er oven i Købet en betydelig Konkurrence. Hvis den højtærede Finansminister vilde undersøge Avancerne paa disse Varer og en Række andre Varer, tror jeg ikke, han